

Ecografia cardiacă sau ecocardiografia transtoracică se numără printre cele mai importante investigații imagistice ale cordului.

Este o metodă noninvazivă de diagnostic, se realizează cu ajutorul unui transductor (sondă) care emite și captează ultrasunete, acesta fiind poziționat pe toracele pacientului. Prin analizarea informației de ultrasunete se vizualizează inima pe un ecran, în timp real, sub formă de diferite secțiuni (felii). Imaginile obținute oferă date despre structura și funcția inimii, despre dimensiunea cavităților cardiace, despre aspectul și funcționarea valvelor. În același timp furnizează informații importante despre vasele mari care vin și pleacă de la inimă, poate decela prezența unor formațiuni intracardiace ghidând astfel demersul diagnostic și decizia terapeutică.

Ecocardiografia transtoracică este o metodă de diagnostic larg accesibilă. Lângă faptul că este o evaluare relativ rapidă și fără contraindicații, nu necesită nici o pregătire specială a pacientului, putând fi efectuat ori de câte ori este necesar. Având în vedere că este o examinare nedureroasă și neiradiantă, poate fi realizată inclusiv la copii și la femei însărcinate.

Se efectuează atât în situații clinice acute cât și la bolnavii cronici, atât în spital cât și în ambulator. Este obligatorie la evaluarea pacienților cu simptome sau semne de boală cardiacă, recomandată la persoanele cu factori de risc cardiovascular (hipertensiune arterială, dislipidemie, diabet zaharat, obezitate, fumat, istoric familial pentru boli cardiovasculare). Se folosește în urmărirea periodică a bolnavilor cu afectare cardiacă cunoscută, înainte și după proceduri cardiace intervenționale, chirurgicale sau de tip hibrid. Este indispensabilă în caz în care se suspicionează o complicație a intervențiilor sus numite. Poate fi folosită pentru ghidarea unor proceduri pe inimă (în terapie intensivă, în laboratorul de cateterism cardiac sau electrofiziologie).

Examinarea ecografică a inimii poate fi necesară și în alte afecțiuni de exemplu în boli oncologice sub anumite scheme de tratament citostatic, în afecțiuni pulmonare, reumatologice, infecțioase și autoimune. Se indică și în chirurgia non-cardiacă, dacă intervenția planificată poate agrava patologia cardiovasculară preexistentă.